

[Christiani.]

ministeriet, under Socialministeriet. Om det nu netop skal være under Socialministeriet, eller det skal være under et af de andre Ministerier, som f. Eks. Indenrigsministeriet, saaledes som Tanken tidligere var, er ikke Hovedsagen. Men lad os nu sige, at det i og for sig er rigtigt, at det er Socialministeriet, der administrerer denne Lovgivning, saa kan det kun betegnes som en stor Fordel, at Traadene er samlet i en enkelt Haand. Det er altsaa det første Formaal med denne nye Lovgivning.

Men dernæst tager Lovgivningen Sigte paa at sikre Udvandrerne gennem nærmere Bestemmelser, Definitioner og Regler for, hvem der er Udvandrer, hvorledes Udvandreragenter maa virke, hvilke Betingelser de skal opfylde, og hvornaar de har forbrudt deres Ret til at virke som Agenter, idet Hovedsagen er, at man ikke kommer ud for en paagaende Agitation over for ikke tilstrækkeligt orienterede Medborgere, som maaske derved kunde lade sig lokke til at drage til fremmede Lande under Forudsætninger, der ikke senere slaar til. Derfor skal Udvandreragenterne virke under de i Loven nærmere bestemte Regler.

Dernæst er der som tredie Led i Lovgivningen foreslaaet at oprette, som det ærede Medlem, der talte før, sagde, et Udvandrerkontor. Dette er vel nok det mest nye i Lovgivningen, og det er en Udvidelse af Lovgivningen, som jeg mener kan faa stor Betydning. Jeg har før nævnt, at de forskellige Forhold, som spillede en Rolle for Udvandrerne her fra Danmark, henlaa under en Række forskellige Ministerier; nu bliver de henlagt under et enkelt, og derunder særlig under et nyoprettet Udvandrerkontor med en Chef, som skal lede Kontoret og føre Tilsyn med Agenterne. Det er jo klart, at man derved opnaar en stor Simplifikation af de forskellige Forhold, man naar at koncentrere baade Indfyldelsen og Ansvarret paa enkelte Hænder, men det maa da ogsaa være en Forudsætning, at de forskellige Arbejder, som hidtil har været udført under andre Kontorer, bliver indskrænket til det mindst mulige og det samlede Arbejde henlagt under det nye Kontor, for at der ikke paa een Gang her skal opstaa et stort og dyrt Apparat, medens samtidig paa andre Kontorer det Arbejde vedligeholdes, som i Øjeblikket foregaar der. Jeg beder den højtærede Socialminister ogsaa have Opmærksomheden henvendt herpaa.

Det maa tilstræbes, at dette Kontor ikke alene formaar at sætte sig saaledes i

Forbindelse med de forskellige fremmede Lande gennem vor Udenrigstjeneste, med hvilken der naturligtvis maa etableres et passende Samarbejde, at de Oplysninger, som i saa Henseende stilles til Raadighed for Udvandrerkontoret, bliver saa rigtige, saa paalidelige; saa retvisende som overhovedet muligt, men at det ogsaa følger den hjemlige Udvikling, saaledes at det bliver i Stand til at vejlede den, der henvender sig til det, saavel med Hensyn til de Chancer, der er herhjemme, som med Hensyn til dem, der eventuelt vilde være ved at udvandre til det ene eller det andet Sted i Henhold til de Oplysninger, den vedkommende selv har skaffet sig, og som Kontoret eventuelt maatte kunne berigtige.

Sagen er nemlig den, at det at udvandre er ikke ensbetydende med, at man bare tager eller faar en Billet og saa rejser til fremmede Lande og kommer hjem med en større eller mindre Guldbunke i Løbet af forholdsvis kortere Tid ved et ikke alt for anstrengende Arbejde; derfor vil jeg sige straks, at det ikke er denne Lovgivnings Opgave i første Linie at opmuntre Folk til Udvandring. De Mennesker, der skal reussere ved en Udvandring, maa være klar over, at det Arbejde, som de skal gøre i det fremmede Land, maa være langt større, og de Vilkaar, som de der skal kunne tage, vil være langt mere beskedne end dem, hvorunder de i alt Fald til en Begyndelse kunde faa en rimelig Eksistens herhjemme. Paa den anden Side har jeg set saa meget af Verden derude, at jeg ikke kan lade være at sige, at der selvfølgelig for den, der er dygtig og har det rette Blik for Forholdene, maaske ogsaa noget Held, ligger Chancer, som vi ikke kender Mage til her, og det kan ikke nægtes, at det i nogen Grad maa virke underligt, at vi herhjemme anvender Hundreder og atter Hundreder af Kroner pr. Hektar paa at forbedre og opdyrke daarlig Jord og oprette forholdsvis smaa og dyre Brug, naar der ude i disse fremmede Lande ligger Jord af en helt anderledes god Kvalitet, med rigelig Sol og med Frugtbarhed, som vi ingen Forestilling gør os om, og som kan faas til Priser, der ligger umaadelig langt under dem, vi kender i Danmark. Men naar det alligevel ikke er ensbetydende med, at disse store Strækninger repræsenterer tilsvarende Rigdomme, er Grunden, at de ofte ligger fjernt fra Skibsmulighed, fra Trafiklejlighed, og i det hele taget fra Menneskecentrer, hvor Værdierne kan udbringes i, om jeg saa maa sige, klingende Mønt. Der maa alle Vegne, hvis disse store uopdyrkede Arealer skal